

RAHMET ELÇİSİ HZ MUHAMMED (SAV)

Alemlerin Rabbine hamd, Habibine Salat ve Selam olsun

“Akıllı bir adam, atına binmiş geliyordu. Uyumakta olan birisinin ağzına da bir yılan kaçmak üzereydi. Atlı onu görüp adamcağızı kurtarmak, yılanı ürkütüp kaçırmak için koşmaya başladı; ama fırsat bulamadı. Adam pek akıllı bir kişi olduğundan, o uyumakta olan adama şiddetlice birkaç topuz vurdu. Topuzun acısı, adamı bir ağaç altına kadar kaçırdı. Ortaya epeyce çürük elma dökülmüştü. Adama: “Ey dertli kişi, bunları ye...” dedi.

Adamsa: “Beyim, ben sana ne yaptım, bana ne kastın var? Eğer bana gerçekten bir kastın varsa, vur kılıcı, birden kanımı dök! Sana çattığım saat ne uğursuz saatmiş. Ne mutlu senin yüzünü görmeyene!” diyordu. Konuşurken de ağzından kan geliyordu; “Yarabbi, cezasını sen ver!” diye bağıyor; lanet ediyordu. Atlı ise: “Haydi, bu ovada koş!” diye onu dövüyordu. Adam, topuz acısıyla birlikte atının korkusundan yel gibi koşmaya başladı. Hem koşuyor, hem yüzüstü düşüyordu. Atlı, o adamı akşam vaktine değin koşturup durdu. Sonunda, adamın safrası kabardı, kusmaya başladı. İyi kötü yediklerini kustu. Bu kusma sırasında yılan da içinden dışarı çıktı. O yılanı görünce, kendisine iyilik eden atlıya teşekkür etti. O kapkara, çirkin ve heybetli yılanı görünce, bütün dertlerini ve yediği topuz acılarını unuttu ve dedi ki:

Sen, bir rahmet elçisisin. Ne kutlu saatmiş ki benim başıma geleni sen gördün.”

(*Mesneviden hikayeler*)

Mevlana'nın bahsettiği hikayedeki dertli biçare gibi, insan da bu hayatta türlü türlü dertlere müpteladır. Bunların en kötüsü şüphesiz manevi dertlerdir. Bu dertlerden kurtulmadıkça başına neler gelecek bir bilse insan... Hikayede anlatılan kişinin içine giren yılan misali, onu içinden çıkarıp atmadıkça insanı zamanla helak edecek nice manevi dertler vardır. Küfür, şirk, nifak gibi inanç problemleri... Kibir, gurur, enaniet, haset, kin, nefret, öfke, hile, aldatma, cimrilik, hırs gibi kalp hastalıkları... Yalan, dedikodu, gıybet, iftira, aşağılama, ayıplama, kınama, alay etme gibi dil afetleri... Haksız kazanç, haram yiyecek ve içecekler, fuhuş, zina vb. yasaklar gibi had ve sınır ihlalleri... ve daha niceleri. Her şeyin bir hesabı olduğuna inananlar için bunların hepsi de manevi dert, ilet ve hastalıklardır. Nasıl ki; tıbbi bir hastalık, bir doktor tarafından teşhis edilir, reçetesi oluşturulur, tedavi için gereken tıbbi müdahaleler yapılır, yaralar sarılır, hasta, hastalığından kurtarılmaya çalışılır. Tıpkı bunun gibi manevi dertlerimizi de Peygamberimiz teşhis etmiş, reçetesini sunmuş ve bunlardan kurtulabilmenin yollarını göstermiştir. O, Allah'tan aldığı vahiy doğrultusunda insanları öncelikle imana davet ediyor, sonra da Allah'ın emir ve yasaklarına uygun yaşama noktasında insanları tedrici olarak eğiterek istenilen kıvama ulaştırma çabası gösteriyordu. Onun bildirdiği hak ve hakikatleri kabullenip manevi dertlerinden arınanlar olduğu gibi, inkarcılıkta direnip dertleriyle helake sürüklenenler de olmuştur.

Resûlullah (sav); imansız gidişin sonunun cehennem olduğunu hatırlatmış, insanları inançsızlıktan, küfürden kurtarabilmek için adeta kendini yemiş bitirmiştir. Bu durum Kur'an-ı Kerimde şöyle bahsedilir; **(Resûlüm!) Onlar iman etmiyorlar diye neredeyse kendini mahvedeceksin! (Şuara,26/3)** Sevgili Peygamberimiz kendisinin bu çabasını şöyle tasvir eder: **“Benimle ümmetimin durumu (geceleyin) ateş yakan kimsenin hâline benzer. Böcekler ve kelebekler o ateşe düşmeye başlar. İşte ben de sizler ateşe girerken kuşaklarınızdan tutup engellemeye çalışıyorum.” (Müslim, Fedâil, 17)**

Allah Rasulü yakın akrabalarını uyarırken onlara Allah'ın varlığını ve birliğini, yeniden dirilişi, hesabı, cennet ve cehennemi hatırlatmış ve onları iman etmeye davet etmiştir;

“Allah'tan başka ilâh yoktur. O birdir, eşi ve ortağı yoktur. Vallahi siz, uykuya daldığınız gibi öleceksiniz, Uykudan uyandığınız gibi de diriltilecek ve bütün yaptıklarınızdan hesaba çekileceksiniz. İyiliklerinizin karşılığında iyilik, kötülüklerinizin karşılığında da ceza göreceksiniz. Bu da, ya devamlı Cennette veya temelli Cehennemde kalmaktır. İnsanlardan âhîret azabıyla korkuttuğum ilk kimseler sizlersiniz.” (Taberî, Tarih: 2/217; İbni Kesîr, Sîre: 1/457-459)

Efendimizin küfür, şirk ve nifak hareketlerine karşı yürüttüğü tevhid mücadelesi ve ilahi mesajla bütünleşen güzel örneği karşısında söyleyecek sözleri olmayan müşrik inkârcılar sırasıyla; alay, hakaret, zulüm, işkence, ambargo, öldürme, sürgün yöntemlerine başvurdular. Birçokları son anına dek inkarcılık derdiyle cebelleşip durdu ve kendilerini bu deritten kurtarmak isteyen rahmet elçisine düşmanca tavırlar sergilediler. Yüce Allah ise habibini söyle teselli etti;

"O halde sen emrolunduğun şeyi açıkça söyle ve müşriklere aldırış etme. O, alay edenlere karşı biz sana yeteriz. O, Allah ile beraber başka ilahlar edinenler yakında bilecekler. Andolsun, onların söylemekte olduklarına karşı senin göğsünün daraldığını biliyoruz. Sen Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol. Ve sana yakın (ölüm) gelinceye kadar Rabbine ibadet et." (Hicr 15/94-99)

Rahmet elçisi sevgili peygamberimiz, müjde ve uyarılarını dinleyip kendisine itaat edenleri iman bakımından yücelttiği gibi hayat anlayışı, yaşam biçimi, düşünce, davranış, söz ve eylem biçimi bakımından da dini ve insani bir hayat olgunluğuna ulaştırmayı amaçlamıştır. Ubâde b. Sâmit'ten nakledildiğine göre, Hz. Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur: **"Siz bana kendinizden altı şeyi garanti edin, ben de size cenneti garanti edeyim: Konuştuğunuzda doğru söyleyin. Söz verdiğiniz zaman onu yerine getirin. Size bir şey emanet edildiğinde onu sahibine verin. Namusunuzu koruyun. (Harama) bakmaktan sakının. Elinizi (kötü işlerden) çekin." (İbn Hanbel, V, 323)**

Bu hadiste kalbe ait düşünceler, dile ait sözler, bedene ait eylem ve davranışların hepsine temas edilmiştir. O halde dertlere derman olan rahmet elçisinin uyarılarına kulak veren bir mü'min, bütün kötü düşünce, söz ve davranışların merkezi olan kalp, dil ve diğer organlarına sahip çıkmalıdır.

İslâm düşüncesinde kalp, bütün vücuda yön veren merkezî bir organ olarak görülür. Kur"ân-ı Kerîm ve hadislerde kalbin, şuur, vicdan, idrak, duygu, akıl ve irade gücünün merkezi, bütün sezgi ve duygularımızın ve nihayet düşünme gücümüzün kaynağı oluşuna vurgu yapılır. Kalp, imanın ve küfrün, sevginin ve nefretin, cesaretin ve korkaklığın, iyiliğin ve kötülüğün, kısaca bütün duyguların merkezidir. Haset, gazap ve nefret gibi kötü duygular kalpte bulunduğu gibi iman, Allah korkusu, hilm ve takva gibi birçok olumlu duygular da kalbe isnad edilmektedir. Bir hadiste de gözler, dil, eller ve ayaklar konu edilerek bütün organların sorumluluğu kalbe yüklenmektedir: **"...Kalp arzular, istek duyar. Beden onun (arzusu istikametinde hak olanı) ya tasdik eder ya da reddeder." (Müslim, Kader,21) "Dikkat edin! Vücutta öyle bir et parçası vardır ki o iyi (doğru ve düzgün) olursa bütün vücut iyi (doğru ve düzgün) olur; o bozulursa bütün vücut bozulur. Dikkat edin! O, kalptir." (Buhari, İman,39)**

Ameller de kalpte başlar. Kalp, Allah'ın nazargâhı olduğu gibi, aynı zamanda şeytanın insana vesvese ve şüphe vermek için fırsat kolladığı yerdir. Allah, kalbi yüceltmeyi amaçlarken, şeytan onu yıkmayı hedefler. Bütün ameller niyetlere göredir. Niyet ise kalbin işidir. İnsanların gelip geçtiği yol kenarındaki bir çeşme başına konan bir taş, gelip geçenlerin oturup abdest almaları için konulabileceği gibi, gelen gidenlerin ayaklarının takılıp düşmeleri için de konulabilir. Yapılan şey aynıdır ama niyetler farklıdır. Bir kimse bir işi Allah'ın rızasını gözeterek yaptığı gibi, başka biri aynı işi şeytani amaçlar için yapabilir.

Sevgili peygamberimiz (sav) kalpte bulunan marazları söküp atmak adına bir mü'minin kalbinde bulunması veya bulunmaması gereken nitelikleri belirlemiştir. Allah Resûlü şöyle buyurur: **"Müminlerin iman bakımından en mükemmeli, ahlâk bakımından en güzel olanıdır." (Ebu Davud,Sünnet,15), "Mümin, saf ve âlicenaptır; fâcîr ise düzenbaz ve alçaktır." (Ebu Davud, Edep,5), "Cimrilik ve kötü ahlâk asla bir müminde bulunmaz." (Tirmizi,Birr,41) Vâbisa b. Ma"bed'in, "İyilik ne demektir?" sorusuna Allah Resûlü şöyle cevap vermiştir; "Sen fetvayı kendinden iste, sen fetvayı kalbinden iste, ey Vâbisa! İyilik, içinin huzurlu, gönlünün rahat olduğu şeydir. Kötülük ise insanlar sana "yapmanı" söyleseler bile içini tırmalayan, gönlüne rahatsızlık veren şeydir." (Darimi, Büyü,2) Bu sebeple bir mü'min kalbini kibir, gurur, enaniyet, haset, kin, nefret, öfke, hile, cimrilik, hırs vb. her türlü manevi kir ve paslardan temiz tutmalı ve kalbinin sesine kulak vermelidir. Niyet ve düşüncelerin Hakk'ın rızasına uygun eylemlere dönüşmesini engelleyen şeytani engelleri bir bir yıkmalıdır.**

Kalpteki güzelliği, doğruluğu ve dürüstlüğü, dil ve diğer organlar ile söze ve eyleme aktarabilmek de çok önemlidir. Zira Hz. Peygamber'in bu konudaki şu değerlendirmesi dikkat çekicidir: **“Kulun kalbi doğru oluncaya kadar imanı dosdoğru olmaz. Dili doğru oluncaya kadar da kalbi dosdoğru olmaz. Komşusunun kendisinden bir kötülük gelmeyeceğine emin olmadığı kimse de cennete giremez.”**(Ahmed b. Hanbel, III/199)

Resûlullah'ın şu duası, onun dil ve diğer uzuvları kullanma konusunda hata yapmamaya ne kadar önem verdiğini gösterir niteliktedir: **“...Allah'ım! Kulağımın şerrinden, gözümün şerrinden, dilimin şerrinden, kalbimin şerrinden ve cinsel organımın şerrinden sana sığınırım.”**(Tirmizi ,Deavat,74)

Peygamber Efendimiz (sav), **“...İnsanları yüzükoyun veya burunları üstünde süründürerek cehenneme dolduran, dillerinin kazandığından başkası değil midir?”** (Tirmizi ,İman,8) buyurarak faydasız, boş ve lüzumsuz konuşmalar, arkadan çekiştirme, gıybet, dedikodu, iftira, alaycı, ayıplayıcı, küçük düşürücü ifadeler, gerçek dışı yalan yanlış ve zan ifade eden konuşmalar, dini değerleri hafife alıcı söylemler vb. konuşmaları yasaklamıştır. **“...Kim bundan hoşlanmadıkları ya da kendisinden uzaklaştıkları hâlde bir grubun konuşmalarına kulak kabartırsa kıyamet günü kulağına kurşun dökülür.”** (Buhari, Ta'bir,45) buyurarak dinlenilmesi istenilmeyen özel ve mahrem konulara kulak kabartılmamasını istemiştir. **“Ey Ali! Bir bakışa ikincisini ekleme! Çünkü ilk bakış (kasıtsız olduğundan) senin için affedilmiştir. Sonraki bakışa ise hakkın yoktur.”** (Ebu Davud,Nikah,42-43) buyurmak suretiyle Hz. Ali'nin şahsında hem erkeklere hem de kadınlara, bakılması haram olan yerlere gözlerini dikmemelerini ve iffetlerini korumalarını emretmiştir. **“Kim bana iki dudağı arasındakini ve iki bacağı arasındakini korumayı garanti ederse, ben de ona cenneti garanti ederim.”** (Buhari, Rikak,23) 16 buyurarak bu iki organı kötülüklerden korumanın önemine işaret etmiş, böylelikle fuhuş ve zinadan uzak durulmasını istemiştir. Resûlullah (sav) uzun yolculuklar yapmış, üstü başı tozlanmış, saçı başı dağılmış, ellerini göğe uzatarak, “Yâ Rab, yâ Rab!” diye yalvarıp yakaran bir adamdan söz etti ve **“Fakat onun yediği haram, içtiği haram, giydiği haramdı. Haram ile beslenirdi. Peki, böyle birisinin duası nasıl kabul edilsin?”** (Müslim, Zekât, 65; Tirmizî, Tefsîru "l-Kur"ân, 2) buyurur. Böylelikle yediğimizin, içtiğimizin ve kazancımızın helal olması gerektiğini vurgulamıştır. Yine **“Müslüman, diğer Müslümanların elinden ve dilinden güvende olduğu kimsedir. Mümin de insanların canları ve mallarının güvende olduğu kişidir.”** (Tirmizi ,İman,12) buyurmak suretiyle haksız yere öldürme, yaralama, dövme, zarar verme, yıkma, kırma, bozma, kul ve kamu hakkının ihlali, hırsızlık, gasp, rüşvet vb. girişimlerde bulunulmamasını istemiştir.

Vahiyle donanmış, hikmetle bezenmiş olan Sevgili Peygamberimiz, hayatın her alanında faydalı olan pek çok şeyi insanlığa öğretmiştir. Yolunu ve yönünü şaşırıp pusulasını kaybetmiş nice biçarelere çare olmuş, dertli olup derdini unutmışlara derman olmuş, umudunu kaybedip umut arayanlara umut olmuş, karanlıklar içinde ışık arayanlara ışık olmuştur. Bütün peygamberler gibi Hz. Muhammed (sav) de kıymetini bilenler için gerçek bir rahmet elçisi olmuştur. Mehmet Akif ne güzel ifade etmiş;

Âlemlere, rahmetti, evet, Şer'-i mübîni,

Şehbâlini adl isteyenin yurduna gerdi.

Dünya neye sâhipse, onun vergisidir hep;

Medyûn ona cem'iyeti, medyûn ona ferdi.

Medyûndur o ma'sûma bütün bir beşeriyet...

Yâ Rab, bizi mahşerde bu ikrâr ile haşret.

Mustafa DOĞAN

İlçe Vaizi